

Anker Heegaard, fordi de ere gaaede ind paa det Forslag, jeg i sin Tid tillod mig at stille, at man skulde have samme Maksimalbestemmelse for Vandstanden Sommer og Vinter. Derved ere de værste Ulemper fjernede, og der er fra Krigsministeriets og Firmaet Anker Heegaards Side vist en saadan Imødekommen, at den bør fremdrages og paaskønnes.

Som bekendt blev der ved Jernbanelovens Behandling vedtaget en Jernbane fra Frederiksværk til Hundested, og det er meddelt mig, at det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) i den Tid, han var Trafikminister, interesserede sig for og stillede sig velvillig til Tanken om, at Halvdelen af de Udgifter, som ere forbundne med den foreløbige Projektering af denne Bane, blev afholdt af Hillerød-Frederiksværk-Banen, som nemlig har Koncessionen paa denne Bane. Jeg haaber, at den nuværende højtærede Trafikminister vil stille sig paa samme velvillige Maade.

Jeg maa maaske med det samme bringe i Erindring et Andragende fra Hundested Havn om en Udvidelse af Havnen. Den nylig afgaaede Trafikminister lovede at tage dette Andragende op til velvillig Behandling, og navnlig samtidig med, at man overhovedet tog Havnespørgsmaalene op til Behandling rundt omkring i Landet. Forholdene derude have udviklet sig med rivende Fart. Hvorledes Udviklingen har været, skal jeg ikke omtale i Enkeltheder, det findes tilstrækkelig klarlagt i de Oplysninger, som ledsage Andragendet, der er indsendt til Ministeriet om foreløbig at faa foretaget en Undersøgelse af, hvorledes man bedst kommer til en saadan Udvidelse, og af, hvor store Udgifter der er forbundet dermed. Jeg haaber ogsaa, at den nuværende Trafikminister paa dette Punkt vil stille sig lige saa velvillig som den afgaaede.

Jeg maa maaske med det samme henvende Opmærksomheden paa, hvorledes Lodserne i Hundested Tid efter anden ere blevne ret uheldigt stillede, økonomisk set. Der er efterhaanden blevet mindre og mindre Sejlsads paa Fjorden, hvilket medfører, at Lodserne Aar for Aar ere blevne ringere stillede. Tidligere fik de foruden deres Løn af og til et Tilskud til Reparation og Vedligeholdelse af deres Baade og Sejl. Nu have de som oftest Motorkraft alle sammen, og jeg henstiller, om der ikke kunde være Grund til i Stedet for de Penge, man nu ikke anvender til Reparation af Sejl, at give dem nogen Understøttelse til

Vedligeholdelse af deres Motorer, til Anskaffelse af de Vædsker, de bruge i deres Baade, Petroleum, Olie, eller hvad det nu er.

Saa vil jeg gerne til den højtærede Landbrugsminister henstille til Overvejelse et Andragende, som allerede foreligger fra Fiskerne, og et Andragende, som kan ventes i en nær Fremtid, om at faa anlagt Bølgebrydere derude. Der findes paa hele Strækningen fra Issefjordens Indløb til Gilleleje ingen Havn, og det er af største Betydning for Fiskerne der at faa en saadan Dækning for deres Fartøjer, at de, om Havet skulde blive uroligt, kunne komme i Læ, faa anbragt deres Baade saaledes, at de ere i Sikkerhed, og faa forvaret deres Fangst saaledes, at de ikke ere nødte til straks at sælge den til et hvilket som helst Bud, der bliver gjort. Det har ogsaa været forbundet med Livsfare under urolige Forhold at lande, hvor der ikke var nogen som helst Beskyttelse paa Stranden. Der er allerede anlagt en saadan Bølgebryder ved Tisvildeleje, og den har vist sig udmærket nyttig. Der har været et Andragende om at faa Tilskud fra Staten til en lignende Bølgebryder ved Raageleje. Fiskerne og Fiskernes Venner have indsamlet Halvdelen af det Beløb, der vil medgaa, og man forventer, at man i dette som i tidligere lignende Tilfælde vil yde den anden Halvdel fra Statens Side. Noget lignende gælder Forholdene ved Liseleje. Man maa erindre, at det er en fattig Befolkning, der bor derude, de have ikke Raad til at ofre meget af deres Indtægter, men det er omtrent en Livsbetingelse for dem, at man skaffer dem et saadant Læ. Da deres Ønsker ere meget beskedne, finansielt set, vil jeg haabe, at de ogsaa ville blive imødekomne ikke alene fra Ministeriet og Finansudvalget, men i det hele taget fra dette høje Ting.

Jeg vil gerne med det samme gøre den Henstilling til den højtærede Trafikminister, om der ikke i Fremtiden, naar der gives Koncessioner paa de Privatbaner, som Tid efter anden ville blive krævede, maa blive taget et saadant Forbehold, at Ministeren i nogen Maade har Sikkerhed for, at de Mænd og Kvinder, som ansættes i de private Baners Tjeneste, faa en nogenlunde passende Løn, og at der ikke bliver krævet en urimelig lang Arbejdstid af dem. Det er maaske nok muligt, at man ikke kan bringe dem til at staa paa lige Fod med dem, der have Ansættelse i Statsbanernes Tjeneste, men der er ikke Tvivl